

Sygn. akt IV CZ 59/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Spółki "M."

przeciwko M. C. i A. C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 grudnia 2015 r.,

zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 19 maja 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 19 maja 2015 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanych od wyroku tego Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. wskazując, że pełnomocnik pozwanych, wezwany do uzupełnienia braku formalnego skargi przez złożenie dodatkowego jej odpisu w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi, nie złożył w zakreślonym terminie odpisu skargi kasacyjnej.

W zażaleniu skarżący zarzucili naruszenie przepisów postępowania tj. art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. przez jego niezastosowanie, art. 49 k.p.c. przez wydanie orzeczenia przez sędziego, co do którego został zgłoszony wniosek o jego wyłączenie, art. 50 § 3 k.p.c. przez jego niezastosowanie oraz wskazał na nieważność przedmiotowego postępowania międzyinstancyjnego i wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ k.p.c. skarga kasacyjna powinna spełniać wymagania konstrukcyjne określone w § 1 i 2 oraz wymagania formalne określone w § 3, który przewiduje między innymi obowiązek dołączenia do skargi odpowiedniej ilości jej odpisów w celu doręczenia stronie przeciwnej i dwóch odpisów przeznaczonych dla Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego. Niedołączenie do skargi kasacyjnej odpisów w wymaganej liczbie stanowi brak formalny, podlegający usunięciu w trybie przewidzianym w art. 398⁶ § 1 k.p.c., ze skutkiem określonym w art. 398⁶ § 2 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2014 r. I UZ 4/14 i z dnia 4 marca 2015 r., I UZ 30/14, niepubl.).

Wbrew zatem stanowisku skarżącego, niedołączenie do skargi kasacyjnej odpowiedniej ilości odpisów nie ma jedynie „technicznego charakteru”, lecz służy określonej celowi procesowemu, podobnie jak inne wymagania formalne, których spełnienie jest obowiązkiem wnoszącego skargę, egzekwowanym w sposób przewidziany w art. 398⁶ § 1 k.p.c. i sankcjonowanym w sposób określony w art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Odnosnie natomiast zakwestionowanego przez skarżących udziału w wydaniu wyroku z dnia 13 listopada 2014 r., jak i postanowienia z dnia 19 maja 2015 r., odrzucającego skargę kasacyjną tego samego sędziego Sądu Apelacyjnego Z. K., należy wskazać, że zgodnie z ustalonym orzecznictwem,

sędzia, który brał udział w wydaniu wyroku sądu drugiej instancji, nie jest wyłączony z mocy samej ustawy od udziału w wydaniu postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej wniesionej od tego wyroku (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2005 r., III CZ 11/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., II PZ 45/05, OSNP 2006, nr 21-22, poz. 332, z dnia 12 czerwca 2008 r., III CZ 25/08, nie publ., z dnia 6 listopada 2008 r., III CZ 36/08, nie publ. i z dnia 14 stycznia 2015 r., I CZ 96/14, nie publ.).

Odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji nie jest równoznaczne z jej rozpoznaniem w znaczeniu, o jakim stanowi art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. Dotyczy on jedynie sytuacji, gdy w składzie rozpoznającym skargę kasacyjną w Sądzie Najwyższym miałby się znaleźć sędzia, który brał udział w wydaniu przez sąd drugiej instancji orzeczenia zaskarżonego skargą kasacyjną. Z takim przypadkiem nie mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie. Odrzucenie skargi kasacyjnej ze względu na nieuzupełnienie w wyznaczonym terminie braku formalnego lub jej niedopuszczalność nie ma też nic wspólnego z rozpatrywaniem jej zasadności. W formalnym badaniu dopuszczalności skargi kasacyjnej może wziąć udział sędzia, który brał udział w składzie sądu wydającego wyrok zaskarżony skargą kasacyjną.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 384¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

kc